

Svar (15/ 8 2000)

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

OECD's komité for Udviklingsbistand, DAC, har i over to år drøftet på gensidig basis at afbinde bistand til de mindst udviklede lande, således at et giverland ikke længere kan kræve, at bistandsfinansierede leverancer finder sted fra dette lands erhvervsliv. Under de seneste drøftelser insisterede Danmark sammen med Frankrig og Japan fortsat på, at enighed om indsatsfordeling skulle være en forudsætning for en aftale. Med andre ord skulle spørgsmålet om en rimelig fordeling af den afbindingsindsats, de enkelte DAC-medlemslande skulle gøre, være en integreret del af aftalen. De fleste af de øvrige medlemslande gik derimod ind for, at man skulle vedtage aftalen, før enighed om indsatsfordeling var opnået. Lykkedes det ikke efterfølgende at nå til enighed om indsatsfordeling, ville det stå de lande, som lagde vægt på dette aspekt, frit for at undlade at opfylde aftalen.

Det kan næppe anses for rimeligt at fortolke manglende enighed som beskrevet derhen, at Danmark, Frankrig og Japan, der tilsammen tegner sig for 40 pct. af DAC-landenes udviklingsbistand, har »blokeret« for en vedtagelse. De tre landes synspunkter har været fremført gennem hele forhandlingsforløbet. Allerede på DAC's møde på højt niveau i 1998 insisterede Danmark således på, at en aftale skulle være »balanceret, ægte og transparent«.

Danmark har på intet tidspunkt taget afstand fra princippet om, at udviklingsbistand ikke bør bindes til leverancer fra giverlandet. Men vi har insisteret på en rimelig balance i den afbinding, der skal foretages af de enkelte medlemslande. I forhold til bruttonationalindkomsten (BNI) yder Danmark således 10 gange så stor en bistand til de mindst udviklede lande som DAC-landene i gennemsnit og 30 gange så meget som USA. Det aftaleudkast, som forelå, ville indebære, at Danmark i absolutte tal skulle afbinde en bistand af stort set samme størrelsesorden som USA.

Det har bidraget til den betydelige mangel på balance, at udkastet indeholder en række undtagelser. Således er det muligt at undtage fødevarerbistand og transport af fødevarerne. Oven i den manglende balance har Danmark således skullet acceptere fortsat diskrimination mod dansk landbrug og skibsfart. Endvidere er det muligt at undtage såkaldt investeringsrelateret teknisk bistand. Dette vil i et vist omfang gøre

det muligt gennem bundne forundersøgelser at skræddersy projekter til opfølgende leverancer fra det pågældende giverland.

Den aftale, Danmark beskyldes for at have medvirket til at »blokere« for, er således ikke blot ubalanceret, men lider i sit øvrige indhold af alvorlige mangler.

På G-8 topmødet i Okinawa i juli 2000 enedes man om, at OECD skulle fortsætte drøftelserne, herunder af en indsatsfordelingsmekanisme. Danmark vil være rede til konstruktivt at deltage i sådanne drøftelser, men vil fortsat insistere på, at der bør være et vist mål af balance i den indsats, som kræves af de enkelte medlemslande.

Spm. nr. S 3497

Til statsministeren (8/8 2000) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil statsministeren uddybe sin udtalelse til Dagbladet Politiken den 6. august 2000, om at »Jeg er af den opfattelse, at den europæiske union står på vores side i forhold til globaliseringsens rå markeds kræfter..(.).. Derfor er et ja det bedste internationale svar på globaliseringen sammen med det nationale svar?«

Begrundelse

Spørgeren har endnu ikke gjort sin stilling op. Derfor ønskes det uddybet, hvordan statsministeren ser ØMU'en som en strategi »mod globaliseringens rå markeds kræfter« - samt hvad det er for nationale svar, der kan supplere denne strategi.

Svar (24/ 8 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Globaliseringen er en realitet for hvert eneste land, hver nation i verden. Også for Danmark. Teknologiens og de økonomiske markeds kræfters enorme internationale gennemslagskraft har ændret grundlaget for vore nationale beslutninger. Globaliseringen sætter den økonomisk-politiske handlefrihed for det enkelte land i et nyt perspektiv. Det enkelte lands mulighed for at opnå bestemte nationale mål afhænger i